

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/526/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512227196
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1512227196.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a členov senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, v právnej veci navrhovateľa: Y. F., W.. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., R.. R. XX, zast. JUDr. Jiřím Micodom, advokátom, AK Bratislava, Rovniankova 9, proti odporcovi: Y. F., W.. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., I. XX, M..Č.. F.: A. V., Č. XXX, zast. JUDr. Tomášom Havlíkom, advokátom, AK KUCEK, HAVLÍK & PARTNERS s.r.o., so sídlom Šoltésovej 12, Bratislava, o určenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 31.07.2013, č.k. 17P 369/2012-100 jednohlasne pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške XXX,XX € k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 31.07.2013, č.k. 17P 369/2012-100, zaviazal odporcu platiť navrhovateľovi výživné od 24.10.2012 v sume XXX € mesačne. Zročné výživné za obdobie od 24.10.2012 do 31.07.2013 vo výške X.XXX,XX € povolil odporcovi splácať v XXX € mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc 01.08.2013. Odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v celkovej výške X.XXX,XX € k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1, 2, 5, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1 zák. o rodine, keď mal v konaní preukázané, že vyživovacia povinnosť odporcu k navrhovateľovi trvá, nakoľko navrhovateľ štúdiom sa pripravujúci na svoje budúce povolanie nie je schopný sám sa živiť. Pokiaľ ide o výšku výživného, túto určil v zmysle návrhového petitu navrhovateľa, hoci ju považoval za značne podhodnotenú vo vzťahu k veku navrhovateľa, charakteru štúdia, jeho celkovým potrebám. V súvislosti s navrhovateľom navrhovanou výškou výživného mal za to, že navrhovateľ zohľadnil pomery na strane odporcu, ktorý je dlhodobo PN a má ešte vyživovaciu povinnosť k plnoletej sestre navrhovateľa. Pokiaľ ide o nepriaznivé pomery na strane odporcu, najmä jeho zdravotný stav, náklady na liečbu, konštatoval, že odporca napriek výzve súdu v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že jeho zdravotný stav je taký ako tvrdí, nepreukázal ani náklady spojené s liečbou. Zdôraznil, že plnenia vyživovacej povinnosti odporcu nezbavuje ani tá okolnosť, že nemá nárok na nemocenské dávky, a to údajne z viny jeho posledného zamestnávateľa. Zo správy sociálnej poisťovne vyplynulo, že odporca nie je dobrovoľným platiteľom nemocenského poistenia a nebol nemocensky poistený ani ako samostatne zárobkovo činná osoba napriek tomu, že má od roku 2002 vystavený živnostenský list. Pri rozhodovaní neprijal ani odporcovu

argumentáciu, že všetky náklady hradí z toho čo si požičal, pričom jeho údajné podlžnosti voči fyzickým osobám majú činiť vyše milióna Sk, jeho obranu považoval za účelovú. Čo sa týka bytových pomerov odporcu, konštatoval, že tieto sú na jeho strane bezpochyby priaznivejšie ako u navrhovateľa, keďže sám má k dispozícii 4-izbový zariadený rodinný dom, ktorý mu bezodplatne prenechala do užívania jeho bývalá priateľka. Navrhovateľ býva v byte svojej matky a jej manžela, v ktorom celkovo žije päť osôb, byt je zaťažovaný. Podľa názoru súdu odporca by mal mať na zreteli, že navrhovateľovi ako osobe odkázanej výživou na svojich rodičov musí prispievať aspoň navrhovanou sumou, ktorá predstavuje v priemere X € na jeden deň v mesiaci, pričom odôvodnené nároky navrhovateľa spojené s vekom a charakterom štúdia by mali vyžadovať účasť odporcu aj vyššou sumou. Pokiaľ odporca v konaní poukazoval na neplnenie študijných povinností navrhovateľom, táto okolnosť nie je dôvodom preto, aby bol odporca zbavený vyživovacej povinnosti k navrhovateľovi. Navyiac navrhovateľ predložil súdu koncoročné vysvedčenie, z ktorého je zrejmé, že v školskom roku 2012/2013 ukončil prvý ročník štúdia a postupuje do ďalšieho ročníka. Vyživovaciú povinnosť odporcu k navrhovateľovi určil od podania návrhu, keďže v tej dobe už bol študentom vysokej školy a krátko na to v nadväznosti došlo u neho k zmene štúdia na pomaturitné. Zročné výživné od podania návrhu do svojho rozhodnutia vyčíslil, vyčíslené zročné výživné v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť úspešnému navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 1.308,39 €.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu podal odvolanie odporca, s návrhom na zrušenie rozsudku a vrátenie veci na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa vytkol, že nedostatočne zisťoval majetkové pomery matky navrhovateľa, v konaní nebolo preverené vlastníctvo bytu v ktorom navrhovateľ býva. K tvrdeniu súdu uvedenému v odôvodnení rozhodnutiu, že žiadnym spôsobom nepreukázal aký je jeho zdravotný stav, ani náklady spojené s liečbou, priložil k odvolaniu lekársku správu, z ktorej vyplýva, že má diagnózu diabetés mellitus, s dlhodobou PN a návrhom na invalidné riešenie. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti podľa názoru odporcu je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, takisto aj miera schopností, možností a majetkových pomerov. V nadväznosti na uvedené zdôraznil, že k strate zamestnania neprispel sám, rovnako nesúhlasil s tvrdením súdu, že počas trvania pracovného pomeru sa mal ubezpečiť, či zamestnávateľ za neho plní odvodové povinnosti. V súvislosti s jeho uplatneným nárokom na náhradu mzdy voči jeho poslednému zamestnávateľovi M. s.r.o. priložil k odvolaniu rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 17.04.2013, č.k. 7Cpr 1/2013-105, právoplatný dňa 22.06.2013, ktorým bol bývalý zamestnávateľ zaviazaný zaplatiť mu sumu XX.XXX,XX € titulom náhrady mzdy. Tým, že bývalý zamestnávateľ si dobrovoľne nesplnil povinnosť uloženú v rozsudku, podal návrh na vykonanie exekúcie, ktorý taktiež spolu s exekučným príkazom zo dňa 24.09.2013, č. Ex XXXX/XXXX-XX k odvolaniu priložil.

K odvolaniu odporcu sa písomne prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť, súčasne žiadal zaviazat odporcu zaplatiť mu trovy právneho zastúpenia v rámci odvolacieho konania. Pokiaľ ide o odvolanie odporcu, toto považoval za účelové, v snahe neplniť svoju zákonnú rodičovskú povinnosť. Uviedol, že je plnoletým synom odporcu, pripravujúcim sa na budúce povolanie, o tejto skutočnosti predložil dôkazy, dôvodom na podanie žaloby bola neochota odporcu plniť si svoju rodičovskú povinnosť. Odporca sa o neho nestará, na rozdiel od jeho matky, ktorá má tiež ďalšie vyživovacie povinnosti. Na preukázanie zdravotného stavu mal odporca dostatočný čas, súd ho k tomu vyzýval. Odporca sa však nemôže vyviniť z povinnosti voči svojmu dieťaťu tým, že je chorý a nemá zdroje na plnenie výživného. Žiaden právny predpis takúto možnosť nepripúšťa. Sú spochybniteľné tvrdenia odporcu o jeho zlej finančnej situácii a nedostatku finančných zdrojov, nakoľko výsluchom bolo zistené, že nežije v hmotnej núdzi a má zdroje na úhradu svojich potrieb. Súd zisťoval životnú úroveň oboch rodičov, ako aj či nezaopatreným deťom je poskytovaná primeraná starostlivosť. Jeho matka má okrem vyživovacej povinnosti k nemu aj vyživovaciú povinnosť voči jednému plnoletému a jednému maloletému dieťaťu. Tvrdenia odporcu, že nemohol uplatniť pred súdom prvého stupňa skutočnosti a dôkazy sa nezakladajú na pravde, nakoľko mu bolo umožnené na súde konať, vyjadrovať sa ku skutočnostiam a dôkazom, rovnako bol vyzývaný súdom na preukázanie svojich tvrdení. Nečinnosť odporcu nemôže byť dôvodom na zrušenie rozsudku vo veci samej. Odporca vo svojom odvolaní svoju nečinnosť ani neodôvodnil, ani neospravedlnil.

Odvolačný súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Podľa § 214 ods. 2 O.s.p., s verejným vyhlásením rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Predmetom konania v danej veci je určenie výživného na plnoletého navrhovateľa, odkázaného v dôsledku štúdia na výživu svojich rodičov. S poukazom na predmet konania súd prvého stupňa správne zisťoval skutočnosti rozhodné pre určenie ako dôvodnosti nároku navrhovateľa, tak aj výšky výživného zo strany odporcu, pričom s jeho záverom ku ktorému po vykonanom dokazovaní dospel, sa v plnom rozsahu stotožnil aj odvolací súd. Navrhovateľ v konaní prednesom, ako aj listinným dôkazmi najmä dokladmi o štúdiu dostatočným spôsobom preukázal skutočnosť, že nie je schopný sám sa živiť, predložil aj príjem svojej matky, jej manžela ako aj ich majetkové pomery. Na rozdiel od navrhovateľa odporca v konaní nepredložil žiaden relevantný dôkaz o svojich tvrdeniach (nepriaznivý zdravotný stav, náklady liečby v súkromnom zariadení, pôžičky a pod.), hoci keďže ide o sporové konanie mu táto povinnosť vyplýva priamo zo zákona. Napriek uvedenej nečinnosti súd prvého stupňa uznesením z 30.10.2012, č.k. 17P 369/2012-12 uložil odporcovi aby sa písomne vyjadril, pripojil listiny na ktoré sa odvoláva, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Odporca žiaden dôkaz nepredložil, nepredložil ho ani na pojednávaní dňa 20.03.2013, 12.06.2013 a 31.07.2013, hoci súd prvého stupňa pojednávania odročoval práve z dôvodu umožnenia odporcovi predložiť požadované dôkazy. Na pojednávaní dňa 12.06.2013 odporca vzal termín ďalšieho pojednávania na deň 31.07.2013 na vedomie, opakovane s uloženou povinnosťou predložiť požadované doklady. Na pojednávaní dňa 31.07.2013 sa bez ospravedlnenia nedostavil, žiadne doklady nepredložil ani ich nezaslal, preto súd prvého stupňa správne pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaného dokazovania.

Vzhľadom na uvedený prístup odporcu v konaní, najmä jeho nečinnosť, odvolací súd odvolanie odporcu s návrhom na zrušenie veci a vrátenie súdu prvého stupňa vyhodnotil ako nedôvodné. Odporca v konaní pred súdom prvého stupňa neuniesol dôkazné bremeno a na právnom posúdení veci odvolacím súdom s poukazom na ust. § 120 ods. 1, 4 O.s.p. nemení nič ani skutočnosť, že odporca k odvolaniu priložil lekársku správu, ktorá navyše nedáva celkový obraz o zdravotnom stave odporcu, ani nákladoch na lieky, najmä však nákladoch na liečbu v súkromnom zariadení, na ktorú odporca podľa jeho vyjadrenia minul svoje úspory a zadĺžil sa. Pokiaľ ide o priložený rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č.k. 7Cpr 1/2013-105, z tohto je zrejmé, že po ukončení exekúcie bude mať odporca k dispozícii sumu XX.XXX,XX € s 9% úrokom z omeškania od 21.06.2009 do zaplatenia titulom náhrady mzdy, z ktorej sumy bude schopný platiť určené výživné na navrhovateľa.

S poukazom na uvedený rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, z ktorého dôvodu ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení z ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhl.č. 655/2004 Z.z., a to jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu vo výške XXX,XX € + jedenkrát režijný paušál X,XX €, spolu XXX,XX €, ktoré uložil odporcovi zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.